



Kdo se pod - dá - vá pod stráž Pá - nu své - mu,
sr - dcem ce - lým jen pe - vně dou - fá Je - mu,
smě - le po - tom dí: O - brá - nce mám v Bo - hu,
pří - stra - chů všech prost pe - vně stá - ti mo - hu,
pe - vně stá - ti mo - hu.

2. On tě velikých / uchrání příkrostití, / zhouby povětrí, všeliké úzkosti, / v stínu křídel svých / bezpečně tě schová, / skryje pod nimi milost vždycky nová, / milost vždycky nová.
3. Jeho statečnost / štít a zbraň je mocná; / s nimi bude tvá duše nebojácná, / když strach zděsí tě / v těžké noční chvíli, / byť i střely zlé ve dne v skrání tě bily, / ve dne v skrání tě bily.
4. I děls Pánu pak: / Naděje Tys jistá! / A Bůh nejvyšší útočiště schystá, / nepostihne tě / příhoda zlá žádňá, / aniž potká tě / v domě škoda zrádná, / v domě škoda zrádná.
5. Káže andělům / svým tě opatrovat; / kamkoliv kdy jdeš, budou tebe chovat / věrnou rukou svou, / abys šel dál snáze, / nohu nezranil v kamenité dráze, / v kamenité dráze.